

1 חוק השבת אבידה, התשל"ג-1973

1. הגדרות

בחוק זה -

"אבידה" - מיטלטלין שאבדו לבעליהם, או שבנסיבות הענין יש להניח שיצאו משליטתם;
"בעל", לגבי אבידה - לרבות מי שזכאי להחזיק בה.

2. חובת המוצא

(א) המוצא אבידה ונוטלה (להלן - המוצא) חייב להשיבה לבעלה או להודיע עליה בהקדם למשטרה, זולת אם בנסיבות הענין יש להניח שבעל האבידה התייאש ממנה מחמת מיעוט שוויה.
(ב) הודיע המוצא למשטרה, רשאי הוא למסור לה את האבידה והוא חייב לעשות כן אם היא דרשה זאת ממנו.

3. אבידה שנמצאה ברשות הזולת

המוצא אבידה ברשותו של אדם אחר חייב להודיע עליה לבעל הרשות ולמסרה לו לפי דרישתו; קיבל בעל הרשות את האבידה לידו, יראו אותו כמוצא.

4. אבידה שלא נתגלה בעלה

(א) קיים המוצא הוראות סעיף 2 ולא נתגלה בעל האבידה תוך ארבעה חדשים, יראו כאילו התייאש ממנה והמוצא יהיה לבעל האבידה; התקופה האמורה תתחיל מהיום שהודיע למשטרה על האבידה, ואם לא היה עליו להודיע כאמור בסעיף 2(א) - מיום מציאתה.

(ב) לא קיים המוצא הוראות סעיף 2 ולא נתגלה בעל האבידה תוך ארבעה חדשים לאחר שנודע למשטרה על מציאת האבידה, יראו כאילו התייאש ממנה והמדינה תהיה לבעלת האבידה; והוא הדין אם המוצא מסר את האבידה למשטרה והיה לבעלה לפי סעיף קטן (א) אך לא דרש אותה תוך חדשים לאחר שהיה לבעל כאמור.
(ג) שר המשטרה רשאי, בהתייעצות עם שר המשפטים, לקבוע בתקנות שעל אבידות יקרות ערך, או שניתן להניח שהן בעלות ערך רגשי מיוחד לבעליהן, ועל סוגים מיוחדים אחרים של אבידות, לא יחולו הוראות סעיף זה או שיחולו בהארכת התקופות האמורות בו או בשינויים אחרים שנקבעו בתקנות.

5. פדיון האבידה

זכה המוצא או המדינה באבידה לפי סעיף 4, זכאי בעלה הקודם, תוך שנה לאחר הזכיה, לפדותה מהזוכה, או ממי שרכש אותה מן הזוכה שלא בתמורה, בתשלום שוויה בזמן הפדיון, זולת אם חל בה שינוי של ממש.

6. מכירת האבידה

(א) אבידה שהיא נכס שעלול להתקלקל או לאבד שיעור ניכר משווי, או שהוצאות שמירתו אינן סבירות לעומת שוויו, או אבידה שהיא בעל חיים, רשאי המוצא למכרה בדרך סבירה, וכן רשאית לעשות המשטרה, אם האבידה נמסרת לה.
(ב) המוצא לא ימכור את האבידה כאמור אלא לאחר שהודיע על כך למשטרה זמן סביר מראש והמשטרה לא דרשה למסור לה את האבידה.
(ג) נמכרה האבידה, יבוא, לענין חוק זה, הפדיון במקומה.

7. נכס שהזנח

- (א) נכס שהופקד או הושאר במוסד שבו מתאכסנים, מאושפדים או מבקרים בני אדם, או במקום כיוצא באלה, ולא נדרש תוך חדשיים מהיום שהושאר או מתום תקופת ההפקדה, יראוהו כאבידה ואת בעל המוסד או המקום - כמוצא.
- (ב) הוראות סעיף קטן (א) אין בהן כדי לגרוע מתנאי הפקדה.

8. נכס של נעדר

- מיטלטלין של אדם שעקבותיו נעלמו, או שנפטר ויורשיו אינם ידועים, והאפוסטרופוס הכללי או אדם אחר המוסמך לכך לא קיבלם לידי, יחולו עליהם סעיפים 2 ו-6 בשינויים המחוייבים.

9. עבירות

- מי שאינו מקיים את המוטל עליו לפי חוק זה, דינו - מאסר ששה חדשים או קנס 2,000 לירות.

10. אצילת תפקידים וסמכויות

- שר המשטרה רשאי, בהסכמת שר הפנים, לאצול את תפקידי המשטרה וסמכויותיה לפי חוק זה לרשות מקומית שהסכימה לכך; אצילה זו יכול שתהיה מוגבלת או מותנית.

11. ביצוע ותקנות

- שר המשטרה ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי, בהתייעצות עם שר המשפטים, להתקין תקנות בכל הנוגע לביצועו, ובין השאר לקבוע בהן -

- (1) מה יעשו המשטרה או הרשות המקומית באבידות שנמסרו להם;
- (2) מה ייעשה באבידה שהמדינה היתה לבעלה ובפדיון ממכירתה;
- (3) מה ייעשה בסוגי אבידות שהוראות סעיף 4(א) ו-(ב) אינן חלות עליהם;
- (4) מה ייעשה בנכסים האמורים בסעיף 8.

12. תחולה

- הוראות חוק זה יחולו כשאין בחוק אחר הוראות מיוחדות לענין הנדון.

13. ביטולים

בטלים -

- (1) סעיף 770 למגלה;
- (2) סעיף 94(6) לפקודת המשטרה [נוסח חדש], התשל"א-1971.

14. תחילה

- תחילתו של חוק זה ביום ג' באלול התשל"ג (31 באוגוסט 1973).

גולדה מאיר

שלמה הלל

ראש

הממשלה
שר
המשטרה
אפרים קציר

נשיא
המדינה

[1] ס"ח 702, התשל"ג (6.7.1973), עמ' 172.

//